

Другъ юнакъ, Тодоръ Хайдутина, се затворилъ самъ въ друга кѣща и оттамъ праметналъ 25 души турции сполучилъ да избѣга.

А борбата била неравна. Турската войска добре и съ топове въоръжена е била надъ 3,000 души безъ башибозуцитѣ. А панагюрци, въоръжени броели едва 800 въстаници.

ПЕРУЩИЦА

Перущица е чисто българско село на два часа разстояние отъ Пловдивъ. Бенковси хранѣше голѣма надежда на това село. Той самъ бѣше ходилъ нѣколко пѣти тамъ. На 23 априлъ пристигналъ въ селото отъ Панагюрище Спасъ Ив. Гиневъ и донесълъ кървавото писмо. А Кочо Чистеменски, който билъ обуцаръ въ Пловдивъ, запалилъ дюкяна си и избѣгалъ въ селото единъ день по-рано. Кочо и Спасъ казвали, че цѣлиятъ български народъ е дигналъ знамето на свободата.

И младитѣ момци затъкнали ножоветѣ, нарамили пушкитѣ, трѣгнали изъ улицитѣ. Първитѣ два дни не се случило нищо. Но башибузуци обкръжили селото и почнали да нападатъ. Около 30—40 души, жени, деца и мъже, безъ знанието на главатаритѣ на въстанието, отишли да се предадатъ на башибозуцитѣ. За това предаване настоявали най-много селскитѣ първенци, които били противъ всѣко въстание. После и други отъ селото се присѣдинили и трѣгнали 300—400 души, повече жени, деца и недѣгави мъже, отивали да се предадатъ при циганската Махла.

Отведнажъ звѣрскиятъ гласъ на Адилъ ага, водителътъ на башибузицитѣ, изкомандувалъ: „Колете!“ ... И дългитѣ ятагани лѣснали. Страшна минута настана за беззащитнитѣ перушеници. Тѣхнитѣ отчаени викове, молбитѣ на коленичилитѣ, пресипналитѣ гласове на малкиѣ дечица, стигали до небесата. ...

Нищо не омилоствило кървожаднитѣ звѣрове... Тѣ продължавали да сѣкатъ и гърмятъ върху жертвитѣ... Едни отъ тѣхъ вече били умрѣли, други хъркали полумъртви, трети — клани недоклани, пищѣли за капка водица. Мнозина изплашени се отървали съ бѣгъ, кой на кѣде види...

Башибозуцитѣ гонили побѣгналитѣ българи до селото, но били принудени да се върнатъ, защото въстаницитѣ имъ се опрѣли... Ала селото било подпадно отъ две мѣста. Въстаницитѣ се посвѣзели и решили да се бранятъ. Пукането на пушкитѣ не преставало и отъ дветѣ страни. Така преминали въ борба 28 и 29 априлъ. Българитѣ имали около 200 души въоръжени, а турцитѣ повече отъ 1,500 души. Но турцитѣ се уплашили. Тѣ поискали войска отъ Пловдивъ като излѣгали, че въ Перущица имало московци и сърби. И на 30 априлъ пристигнала турска войска.

Българитѣ се защищавали отчаено, но съ тѣхнитѣ лоши пушки и още по-лошъ барутъ, тѣ не можали да устоятъ срещу турската

Кочо Чистеменски